

tämän numeron taiteilijat

Philip László

Opiskelin 1970-luvulla valokuvausta Lontoossa, ja työurani olen tehnyt kuvatoimistoalalla. Kirjassani ja näyttelyssä *A Statement* (2010) halusin kaatopaikoilla ottamieni kuvien heijastavan metaforisesti aikaamme, jossa myös ihmisiä kohdellaan kierrätystavarana; kertakäyttöisinä, helposti korvattavina.

Vuonna 2012 ilmestyneen *Beauty of Recycling* -kirjan ja samannimisen näytelyn omistin ”unohdetuille”, jotka ovat joskus olleet nuoria, kauniita ja haluttuja. Samalla tavalla nuoria kuin kaatopaikoille unohdetut tavarat, jotka kuvasin sellaisina kuin ne siellä näin. Haluan kuvillani ottaa kantaa, ennen kuin makaan vanhuksena laitoksessa, jonka ainoa tarkoitus on tuottaa voittoa omistajilleen.

Ville Andersson

Tuotanto koostuu valokuvista, maalauksista sekä piirustuksista. Valokuvien lavastetuissa tilanteissa on voimakas mystinen ja psykologinen lataus. Sama lataus on läsnä myös maalauksissa ja piirustuksissa, jotka keskustelevat aikaisemman sivistyksen kanssa – sekä kirjallisuuden ja elokuvan että kuvataiteen.

Muotokielessä voi aistia vaikutteita monelta eri aikakaudelta. Andersson näkee selvät linkit ja jatkumot tässä laajassa kudoksessa. Hän käyttää taidehistorian arkistoa eräänlaisena sanakirjana, josta ammentaen voi muodostaa uusia lauseita ja viedä jo käytävää keskustelua eteenpäin.